

Wymagania edukacyjne z plastyki w klasie 6 na I i II semestr 2020/2021

6	5	4	3	2	1
Uczeń spełnia poniższe wymagania:	Uczeń spełnia poniższe wymagania, sporadycznie ma niewielkie trudności:	Uczeń zazwyczaj spełnia poniższe wymagania, czasami ma problemy:	Uczeń często ma trudności ze spełnieniem poniższych wymagań, czasami potrzebuje pomocy nauczyciela:	Uczeń ma duże trudności ze spełnieniem wymagań, potrzebuje częstej pomocy nauczyciela:	Uczeń nie spełnia poniższych wymagań:

1.Sztuka od kuchni.

- orientacyjne określanie źródeł powstawania i cech grafiki jako dziedziny sztuki
- orientacyjna znajomość materiałów, narzędzi i technik graficznych
- orientacyjne określanie podziału pracy grafika na dwa etapy, oryginału w grafice
- orientacyjne określanie cech druku wypukłego, wklęsłego, płaskiego
- orientacyjne rozpoznawanie, jakimi technikami zostały wykonane oglądane dzieła
- stworzenie prostej kompozycji, odbitki unikatowej z przekrojonych warzyw oraz innych materiałów o bogatej fakturze

2. Druk wypukły.

- orientacyjne określanie specyfiki grafiki i druku wypukłego, technik i narzędzi stosowanych do druku wypukłego
- opisywanie wybranego dzieła graficznego druku wypukłego w uproszczony sposób
- orientacyjne porównywanie druku wypukłego z innymi rodzajami druku poznanymi na filmie
- tworzenie z pamięci i wyobraźni kompozycji techniką druku wypukłego z materiałów o zróżnicowanej fakturze, niewielkiej liczby elementów, schematycznych formach
- tworzenie kilkuelementowej kompozycji graficznej techniką gipsorytu lub korkorytu

3. Druk wklęsły.

- orientacyjna znajomość dwuetapowego procesu powstawania dzieł graficznych
- orientacyjne określanie techniki druku wklęsłego, rodzaju matrycy i stosowanych narzędzi, porównywanie jej z drukiem wypukłym
- proste opisywanie dzieł graficznych wykonanych techniką druku wklęsłego

4. O akwafortcie i litografii.

- orientacyjna znajomość dwuetapowego procesu powstawania grafiki
- orientacyjne określanie technik druku wklęsłego, specyfiki wykonywania akwaforty jako trawionej techniki druku wklęsłego
- opisywanie grafik wykonanych techniką akwaforty oraz litografii w krótki i prosty sposób

- wykonanie prostego albumiku, plakatu lub gazetki na temat twórczości wybranego grafika, łączenie tekstu, form graficznych i ilustracji, posługiwanie się informacjami z wybranych źródeł

5. O walorze.

- znajomość i orientacyjne określanie pojęcia waloru, jasności i nasycenia barwy
- zauważanie niektórych różnic walorowych, jasności i nasycenia barw podczas oglądania zdjęć oraz czarno-białych i barwnych reprodukcji dzieł
- stosowanie zróżnicowanego waloru w prostej kompozycji czarno-białej lub mozaice z czarno-białych gazet

6. Świat trójwymiarowy.

- orientacyjne określanie pojęcia waloru, stopniowania waloru, cieniowania, światłocienia
- określanie prostych związków cieniowania i światłocienia z przedstawianiem przestrzenności przedmiotów na płaszczyźnie w obrazach i rysunkach
- uproszczone wyjaśnianie pojęć miękkiego i twardego modelunku, kontrastów walorowych w przedstawianiu przedmiotów na płaszczyźnie

7. Światło w rzeźbie.

- orientacyjne określanie znaczenia faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie, orientacyjna znajomość wpływu światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły
- omawianie wybranej rzeźby lub płaskorzeźby, w której charakter bryły wydobywany jest przez światło (orientacyjne określanie jej faktury, kształtów, linii)
- tworzenie prostego białego lub wielobarwnego reliefu z papieru kolorowego i innych materiałów o zróżnicowanej fakturze przedstawiającego krajobraz

8. Najstarsze opowiadania o świecie i przestrzeni. Jak przedstawić to, co bliżej, i to, co dalej, w układzie rzędownym, pasowym i kulisowym.

- orientacyjna znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, na płaszczyźnie, orientacyjne określanie ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie
- rozumienie i orientacyjne precyzowanie pojęć: układ rzędowny, pasowy, kulisowy
- omawianie na prostych przykładach niektórych zasad poznanych sposobów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie
- tworzenie schematycznych szkiców ilustrujących przedstawianie obiektów w układzie, rzędownym, pasowym, kulisowym
- tworzenie uproszczonej kompozycji pasowej na wybrany temat współczesny

9. Perspektywa linearna.

- orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej
- orientacyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, z boku i z lotu ptaka, obserwowanie skrótów perspektywicznych, linii horyzontu, punktu zbiegu linii
- zauważanie i opisywanie niektórych cech perspektywy linearnej w omawianych dziełach

10. Perspektywa linearna.

- orientacyjne określanie zasad perspektywy linearnej
- orientacyjne określanie sposobu przedstawiania przestrzeni w perspektywie centralnej i bocznej, ukośnej, żabiej i z lotu ptaka,
- zwrócenie uwagi na znaczenie umiejscowienia linii horyzontu
- obserwowanie umiejscowienia punktów zbiegu linii na horyzoncie w perspektywie bocznej i ukośnej
- zauważanie i opisywanie niektórych zasad perspektywy linearnej w wybranych dziełach malarskich, rysunkowych, rysunkowych
- tworzenie prostej rysunkowej kompozycji barwnej ukazującej wnętrze pałacu z orientacyjnie, częściowo zastosowanymi zasadami perspektywy linearnej, w ujęciu bocznym lub ukośnym

11.0 perspektywie powietrznej.

- orientacyjne określanie zasad perspektywy powietrznej i jej znaczenia
- wskazywanie niektórych cech perspektywy powietrznej w wybranym obrazie
- tworzenie prostej kompozycji pejzażowej, w której zastosowane są elementy perspektywy powietrznej
- posługiwanie się techniką rysowania suchymi pastelami albo kredkami akwarelowymi lub akwarelami w pracy plastycznej

12. Perspektywa malarska i plany.

- orientacyjne określanie znaczenia planów w ukazywaniu przestrzeni w obrazie oraz ich związku z układem kulisowym

13. Co w sztuce zmienia się w ciągu wieków?

- orientacyjne określanie ram czasowych sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej oraz epok i okresów w sztuce nowożytnej
- orientacyjne określanie kolejności, czasu trwania poszczególnych epok w sztuce
- orientacyjne określanie niektórych form i tematów dzieł na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych, próby obserwowania wspólnych cech dzieł wybranych epok m.in. obserwowania przemian ideału piękna poznanych wcześniej epok
- orientacyjne określanie znaczenia roli artysty

14. Harmonia i symetria porządkują kompozycje malarskie i rzeźbiarskie.

- orientacyjna znajomość cech sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia sztuki antycznej
- orientacyjne określanie znaczenia niektórych wybranych cech dzieł renesansowych
- orientacyjne określanie tematyki i cech kompozycji renesansowych dzieł malarskich i rzeźbiarskich wybranych twórców
- orientacyjne określanie znaczenia sztuki renesansowej jako inspiracji do powstania wybranych dzieł współczesnych
- tworzenie prostej zamkniętej, kompozycji barwnej wpisanej w trójkąt, przedstawiającej występ na scenie lub zabawę, wykorzystanie niektórych możliwości techniki pastelów suchych w pracy plastycznej

15. Jak rytm i symetria porządkują formy budowli i planów miast.

- orientacyjne określanie cech sztuki renesansowej, klasycystycznej, w tym dzieł rzeźbiarskich oraz architektury jako kontynuacji sztuki antycznej
- orientacyjne określanie cech renesansowych, klasycystycznych kompozycji rzeźbiarskich i architektonicznych oraz dzieł współczesnych do nich nawiązujących
- orientacyjne określanie cech renesansowych założeń urbanistycznych
- tworzenie prostego rysunkowego, barwnego planu miasta inspirowanego założeniami renesansowymi lub planu techniką monotypii graficznej

16. Przedstawianie szybko zmieniających się zdarzeń w sztuce barokowej i późniejszej.

- orientacyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie
- określanie i wskazywanie niektórych cech kompozycji dynamicznych na przykładzie malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych, późniejszych, współczesnych oraz dzieł innych dziedzin m.in. filmowych
- udział w dyskusji o możliwościach przedstawiania ruchu na obrazach i rzeźbie, orientacyjne określanie, co pozwala pokazać ruch poprzez porównanie z niektórymi środkami wykorzystywanymi do przedstawiania spokoju, statyki

17. Dynamika w architekturze barokowej i współczesnej.

- orientacyjne określanie cech kompozycji dynamicznej w rzeźbie i architekturze
- orientacyjne określanie środków plastycznych stosowanych do tworzenia nieużytkowych i użytkowych kompozycji przestrzennych
- proste omawianie pod względem dynamicznego charakteru formy niektórych cech wybranych elementów kompozycji rzeźbiarskich, dekoracji rzeźbiarskich, wnętrz budowli, fasad budowli
- tworzenie prostej kompozycji techniką kolażu przedstawiającej fantastyczne dynamiczne budowle o ostrych lub obłych, płynnych zarysach inspirowane architekturą barokową i współczesną

18. Artysta badaczem. Podziw dla piękna i potęgi natury.

- orientacyjne określanie roli i zadań artysty oraz wskazywanie znaczenia obserwacji, inspirowania się naturą i badania jej zasad podczas tworzenia na przykładzie wybranego dzieła poznanego artysty

19. Artysta badaczem - określanie i badanie zasad.

- orientacyjne określanie zmieniającej się roli artysty jako obserwatora natury oraz jako badacza zasad rządzących wybranymi zdarzeniami w wybranych okresach w historii i współcześnie
- uproszczone opisywanie roli artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady
- tworzenie techniką wycinanki prostej kompozycji abstrakcyjnej z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy

20. Artysta iluzjonistą, czyli daj się oszukać!

- orientacyjna znajomość roli artysty jako kreatora dzieł stanowiących iluzyjne uzupełnienie rzeczywistości
- orientacyjna znajomość cech malarstwa iluzjonistycznego

- orientacyjna znajomość wybranych dzieł z różnych okresów wiernie, w fotograficzny sposób naśladujących rzeczywistość i łączących się z nią
- uczestniczenie w dyskusji o postawach i roli artysty
- tworzenie prostej kompozycji street artu łączącej się z rzeczywistością i ją uzupełniającej

21. Bogactwo ornamentu - Jak powstaje i czego się składa ornament? Czyli o potrzebie ozdabiania i dekorowania w sztuce i życiu codziennym.

- orientacyjne określanie natury jako inspiracji do powstawania ornamentów wykorzystywanych do dekoracji różnych przedmiotów życia codziennego
- orientacyjne określanie czasu, miejsca i kręgu kulturowego, w których powstał przedmiot na podstawie dekorującego go ornamentu
- tworzenie uproszczonych ornamentów z najmniejszych rytmicznie powtarzających się motywów lub niepowtarzalnego ornamentu w miarę spójnego pod względem stylistycznym

22. Wśród meandrów rzeki, w gęstwinie gałązek, liści i listeczków, kwiatów, zwierząt, czyli o popularności różnych ornamentów w historii.

- orientacyjne określanie znaczenia prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów
- orientacyjne określanie znaczenia i wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej

23. Moda i proporcje sylwetki na przykładzie barokowej i rokokowej mody.

- ogólne rozumienie związku mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce
- orientacyjne określanie związku proporcji sylwetki, rozmiarów strojów i fryzur w modzie kobiecej na zróżnicowanych przykładach strojów i fryzur barokowych, rokokowych i empire
- orientacyjne określanie specyfiki dawnych strojów męskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na polski strój szlachecki
- orientacyjne określanie estetycznej i społecznej funkcji i znaczenia stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej

24. Język mody językiem porozumienia między ludźmi.

- orientacyjne, ogólne rozumienie estetycznego, użytkowego i społecznego znaczenia mody jako obrazu pozycji społecznej
- wskazywanie ogólnych związków mody ze stylem panującym w sztuce
- ogólne rozumienie dawnej mody jako źródła inspiracji dla współczesnych projektantów
- ogólne rozumienie znaczenia fryzur jako dopełnienia ubioru ukazującego pozycję społeczną oraz elementu korygującego proporcje sylwetki
- tworzenie kompozycji prostych, istotnych dodatków (szala, krawata) uzupełniających i zmieniających charakter współczesnego ubioru

25. Znaczenie ogrodów. Ogrodowa geometria - ogród z osi.

- rozumienie ogólnego znaczenia ogrodu i parku jako miejsc odpoczynku, historycznie związanych z pałacem, budowlą mieszkalną

- orientacyjne rozumienie podporządkowania sposobu tworzenia ogrodów i parków zasadom architektonicznego kształtowania przestrzeni
- dokonywanie prostych porównań zasadniczych cech ogrodów barokowych, angielskich, wschodnich związanych z filozofią zen, ogrodów współczesnych
- tworzenie prostych planów dwóch znacząco różniących się od siebie założeń ogrodowych (ogrodu barokowego i ogrodu angielskiego) w formie kolażu i pracy malarskiej farbami akwarelowymi, pastelami suchymi lub olejnymi

26. Harmonia, spokój wschodnich ogrodów.

- ogólne rozumienie idei ogrodu jako miejsca odpoczynku i łączności z naturą stworzonego w przemyślany sposób
- rozumienie idei harmonii, równowagi spokoju wschodnich ogrodów zen, porównywanie ich z ideą poznanych ogrodów europejskich wybranych okresów w sztuce
- projektowanie i tworzenie prostych kompozycji przestrzennych związanych z ogrodami żywych i/lub sztucznych roślin i kwiatów, wykonanie makiety ogrodu w stylu zen

27. Powtórzenie wiadomości o grafice.

- orientacyjne rozumienie dwuetapowego procesu powstawania grafiki i równorzędnej wartości wszystkich odbitek jako oryginałów
- orientacyjne określanie grafiki jako dziedziny sztuki związanej z drukiem, ogólna znajomość podziału grafiki na artystyczną i użytkową oraz komputerową
- ogólne rozumienie pojęć matryca, odbitka, druk, nakład oraz określanie ich związku z technikami graficznymi

28. Powtórzenie wiadomości o świetle w dziełach sztuki i sposobach przedstawiania przestrzeni w obrazie.

- orientacyjne rozumienie słabego i mocnego waloru barwy, plamy barwnej, porównywanie waloru niektórych barw i plam barwnych
- orientacyjne rozumienie pojęcia waloru, światłocienia i cieniowania dla przedstawiania przestrzenności przedmiotów w dziełach sztuki na płaszczyźnie

29. Powtórzenie o poznanych epokach, rodzajach kompozycji stosowanych przez artystów w dawnych czasach oraz o misji i znaczeniu artysty, sposobie ukazywania świata.

- dokonywanie orientacyjnego podziału na sztukę starożytną, średniowieczną i nowożytną
- orientacyjne określanie cech i porównywanie wybranych dzieł różnych dziedzin sztuki renesansowej i barokowej, rokokowej, klasycystycznej, romantycznej i współczesnej pod względem tematyki, sposobu przedstawienia tematu, kompozycji, proporcji, statyki i dynamiki, sposobu stosowania perspektywy, światłocienia, ekspresji
- orientacyjne określanie znaczenia artysty i jego sposobu pracy
- tworzenie prostej prezentacji przedstawiającej np. na osi czasu zmieniające się w wybranych okresach w sztuce: tematykę, kompozycję i wybrane środki plastyczne
- porównywanie w formie prostych prezentacji postawy artysty jako badacza i obserwatora oraz iluzjonisty

30. Powtórzenie wiadomości o sztuce wokół nas - o potrzebie dekoracyjności w ornamentach, modzie, ogrodach.

- orientacyjne rozumienie znaczenia ornamentów dekoracyjnych w różnych okresach i wybranych dziedzinach sztuki

- ogólna znajomość niektórych najbardziej znanych w historii ornamentów, orientacyjne określanie ich związku z okresem w sztuce, rodzajem sztuki
 - orientacyjna znajomość formy ornamentów charakterystycznych dla wybranych okresów w sztuce
 - orientacyjne określanie znaczenia mody, formy strojów, fryzur w sztuce barokowej, rokokowej, klasycystycznej (empire) i współcześnie
 - orientacyjne określanie znaczenia ogrodów w sztuce, ogólna znajomość formy i kompozycji, czasu powstania ogrodów barokowych (francuskich), ogrodów angielskich, ogrodów zen i wybranych form ogrodów współczesnych
 - tworzenie prostych szkiców z motywami dekoracyjnymi, strojami na tle charakterystycznych fragmentów ogrodów jako forma uproszczonej mapy pamięci w celu utrwalenia wiadomości
- o wybranych dziełach użytkowych w najbliższym otoczeniu człowieka
- ogólna znajomość ornamentów, strojów i fryzur barokowych, rokokowych, empire, współczesnych oraz ogrodów, ogrodów francuskich, angielskich zen, niektórych form ogrodów współczesnych

Katarzyna

Ogórek